

DE OVERGANG VAN DIER NAAR MENS

13 september 1988

Goedenavond vrienden.

U kent het allemaal wel, of wellicht niet, we zijn niet alwetend of onfeilbaar. En ik hoop dat u zult nadenken. Wat betreft het onderwerp van vandaag, u kunt het zelf stellen, u weet dat. Vragen kunt u na de pauze stellen, komt een collega van mij. En die beantwoordt alle vragen, mits niet van persoonlijke aard. Zo, dat was het. Gaat uw gang, waar zullen we over praten?

Reactie: Wat de mens onderscheidt van de dieren, dat is de rede en zijn bewustzijn. Ik vraag me altijd af: hoe is het in de loop van de evolutie die overgang van dier naar mens in geestelijk opzicht, hoe is dat gegaan, niet het lichaam, maar het geestelijk aspect?

Ja, eigenlijk is het meer een vraag dan een onderwerp om eerlijk te zijn.

U moet begrijpen dat het het lichaam, geestelijk gezien dan, een instrument is. Het heeft genetische mogelijkheden, waarin eventueel wat ingevingen mogelijk zijn op die punten waar niet eigenschappen van beide ouders gelijktijdig worden overgeërfd. Daarnaast heb je natuurlijk te maken met de hersenmassa en de mogelijkheid om die te activeren. De doorsnee mens gebruikt ongeveer een derde van z'n hersenen en kan maximaal tweederde ervan activeren in een bewuste staat.

Wanneer je nu een dier hebt, dan heeft dat dier overlevingsnoodzaken. Daardoor leert het. Het krijgt gewoonten, gebit bijvoorbeeld, vaste reacties, vaste jachtpatronen, maar daarnaast krijgt het ook wel degelijk een voortdurend grotere reactie op onverwachte gebeurtenissen, dus analyse zeg maar. Zodra dat analytisch denken begint, kan dat, bij een exemplaar van die soort, worden uitgebreid. Een geest, die daar dus de mogelijkheid heeft en daar gebruik van maakt, krijgt heel waarschijnlijk een nageslacht dat aanmerkelijker intelligenter is.

Om mens te kunnen worden, heb je een paar punten nodig lichamelijk. In de eerste plaats verscherpt opmerkingsvermogen, in de tweede plaats: een gemeenschapszin en samenhang. In de derde plaats: improvisatievermogen. Wanneer we kijken naar de aapachtigen, dan zien we dat die dat in zekere mate hebben. Daarnaast blijkt dat sommige soorten - chimpansees zijn er bijvoorbeeld erg goed in - een geheugenfactor hebben, die aanmerkelijk groot is. Hun concentratievermogen niet, maar hun geheugenfactor is groot. En wanneer ze voedsel willen hebben en ze hebben eenmaal geleerd dat het onder die omstandigheden te krijgen is, dan weten ze dat vaak jaren later nog. Olifanten hebben ook een geheugen, zoals u weet. En zo kun je verder gaan.

Maar wanneer je je niet snel kunt bewegen, wanneer je geen voldoende massa hebt om je te handhaven, ja, dan zijn er verder weinig mogelijkheden. Een geest zal daar dus niet in willen incarneren. Een geest, die vooruit wil, laat ik het zo maar noemen, die zal dus geneigd zijn om te zoeken naar die uitstraling van hersenactiviteit - het wordt uitgestraald - die aantrekkelijk is, omdat ze belooft dat een verdere uitbreiding mogelijk is, zeg maar bewuster leven.

Een beheerster leven eventueel, ofschoon ik moet zeggen dat de mens zichzelf dan wel eens de top van de schepping beschouwt, maar dat z'n beheersingsmechanisme nog maar slecht ontwikkeld is, maar goed. In ieder geval, die geest kiest dus. En die geest maakt ervaringen mee. Daardoor krijg je steeds weer entiteiten, die inspelen op de optimale stoffelijke uitingsmogelijkheid. Ze zijn begonnen met een heel eenvoudig instrumentje, een mondharmonica, zeg maar. Daarna zijn ze overgegaan naar een bandonion (klein soort trekharmonica: Red.) en daarna waarschijnlijk in de richting van de harmonica of eventueel de accordeon. En dan zeggen ze: ja, het is nog niet genoeg, ik wil eigenlijk nog meer. Dan komen ze uiteindelijk bij een bioscooporgel terecht. Op dezelfde manier waarop u zich dat stoffelijk kunt voorstellen, gaat het bij die geest.

Het lichaam is het instrument. De mogelijkheden, die erin liggen, zijn belangrijk om mens te zijn. Dus een reeks belevingen, daden en bewustwording daardoor, die die geest een uitbreidingsmogelijkheid geven op geestelijk vlak. Ik weet wel, u neemt me niet kwalijk als ik even afdwaal, want het is wel eigenlijk beantwoord. Maar het is eigenlijk zo dat mensen denken:

honden, katten, vlooien, wat hebben we nog meer, olifanten, walvissen, dolfijnen, die hebben allemaal een eigen hemel. Dat kan natuurlijk niet. Ze hebben allemaal een gelijke geestelijke waarde. Ze leven wel meestal in gescheiden gemeenschappen, dat wordt bepaald door hun bewustzijn.

Maar wanneer je nu léért, laten we zeggen, dat je een duizendpoot bent, en je leert veel, dan word je de volgende keer misschien, laten we het heel ver nemen, een paard. En als paard kon je ook ontzettend goed lopen, maar je hebt geleerd uit te kijken. Je bent misschien een hengst geweest en de baas geweest van een kudde. Of je bent oudere merrie geweest en je hebt eigenlijk de leiding ook gehad. Dan denk je bij jezelf, laat ik de volgende keer eens als mens proberen. En waar kijk je dan naar? Natuurlijk naar iemand, die goed kan lopen, naar iemand, die goed kan waarnemen en iemand, die goed en snel kan reageren. Nou, voor je het weet word je mens en voor je het verder weet, zit je in de olympiade.

Begrijpt u, zo gaat dat. Is dat voldoende?

Vraag: Kijkt die geest dan naar de ouders of naar het kind, dat geboren wordt, want het heeft toch nog geen hersencapaciteit?

Antwoord: Het heeft een hersenpotentie. Wanneer wij dus kijken naar de vrucht, dan kijken we ook naar de ouders. En bij die ouders zijn er een paar dingen erg belangrijk, bijvoorbeeld empathische uitstraling is voor praktisch elke geest belangrijk. De gevoelswaarde dus.

Maar daarnaast zijn de bewustzijnswaarden vaak erg interessant. En een bewuste geest - er zijn er een hele hoop die het nog niet zijn hoor - maar die kiest ook onder mensen bij de geboorte dus voor dat lichaam, waarin de kwaliteiten zitten, die hij voor zichzelf belangrijk vindt. En dat kan dus zijn, dat je iemand kiest met bijvoorbeeld absoluut gehoor en sterk ritmegevoel en je wordt musicus of iets dergelijks. Want je wilde dat gaan doen, je wilde in die richting je verder ontwikkelen.

Anderen kiezen weer voor iemand, die sterk emotioneel is, omdat ze zeggen: ja, met die emoties krijg je toch een hele hoop belevingen binnen. En weer een ander zegt misschien: ach, geef mij maar gezond verstand. Nou weet ik niet wat verstand gezond is, als ik naar de wereld kijk, maar die zoeken dus ouders uit, die een sterk logisch systeem van denken hebben, waardoor weer kennisbenadering eenvoudiger. En dan kijken ze naar de vrucht en in die vrucht zitten een paar, ja, zeg maar, moleculaire spiralen, nou, moleculen, die tegen elkaar liggen. En dan kijken ze daarnaar en dan zeggen: o, kijk, die kwaliteit kan ik eruit halen, die kwaliteit kan ik versterken en met dat pakket zit ik opgescheept. Dat lijkt me wel wat.

En dan leggen ze dus beslag, d.w.z. er wordt een soort draadje door die geest vastgemaakt. En dat vruchtbeginsel - dat is het op het ogenblik dan nog - en dat blijft dus regelmatig als het ware een brandpunt van de belangstelling. Daardoor groeit die kabel, die verbinding, maar daardoor wordt ook het aantal signalen, wat regelmatig wordt afgelezen, groter. Dit is een wisselwerking. Ik ga me meer en meer interesseren, want m'n mogelijkheden zitten erin. Maar het lichaam groeit en geeft steeds meer reacties. Het zenuwstelsel is al betrekkelijk snel bezig met de eerste signalen. Het hersendenken komt wat later. In het begin is dat een gewoon neuraal signaal, maar later wordt dat al een empathisch signaal bijvoorbeeld. En in bepaalde gevallen ga je dan met die hersenen alvast oefenen, je gaat denken. Nou, dan ben je helemaal geconcentreerd daarop en dan is voor die tijd de eenheid met het lichaam een feit geworden.

Dus u ziet het, het is allemaal een kwestie van hoe bewust ben je, wanneer je een keuze maakt. Wat wil je, in hoeverre ben je je bewust van bijvoorbeeld hetgeen geestelijk het nuttigst voor je is. En daarnaast, waar ga je op af? Ga je alleen af op de uitstraling van de ouders, nou, dan kom je meestal averechts verkeerd uit, omdat in de toestand, waarin de bevruchting plaatsvindt en de periode daarna, de uitstraling dus sterk pleegt te verschillen van wat de mensen normaal uitstralen. Maar iemand die nou handig is, die zegt: nou, voorlopig, ik zet wel een claim uit, ik heb een pré, maar meer ook niet. En die gaat kijken, wat zijn die ouders. Ondertussen is het, ja, wij noemen het frambose en zijn die cellen dus ijverig aan het delen gegaan, dan kun je daar al een celkern gaan bekijken. Dan zeg je: Ja dat zit erin. Nou leg ik beslag of ik geef het toch maar aan een ander over. Begrijpt u? Zo simpel is dat.

Vraag: Heeft dat wezen de mogelijkheid om die celkern te zien, dat is toch ongelooflijk klein. Als u praat over een stuk of wat moleculen, daar hebben wij een microscoop voor nodig.

Antwoord: Ja, u wel, maar u kijkt met uw ogen. En wij zijn energiepatronen. De geest is energie. Die kan zich in een vorm denken, die kan zich in een vorm manifesteren, alles best. Maar het wezen van de geest is energie in een begrensd veld met onderling wisselende potentialen binnen

dat veld. Daar komt het op neer. En wanneer wij dus bezig zijn en wij concentreren ons op energie, dan kunnen wij zeer kleine zeer geringe energie aflezen. En geloof u mij, in een enkel atoom, ik heb het niet eens over moleculen, gewoon het eenvoudigste, een waterstofatoom. Daar zit zoveel energiewerking, er zijn zoveel deeltjes nog tegen elkaar bezig. Het is niet alleen maar een celkern en een proton en een paar neutronen. Want die dingen, die zijn ook nog weer onderling uit deeltjes opgebouwd, zeg maar kleine spins. En dat wervelt als een heel stel giroskoopjes door elkaar en om elkaar heen. Ik maak het nou maar heel simpel, het is natuurlijk ingewikkeld. Dat is energie. Die energie is afleesbaar.

Denken is energie. Ja, wij noemen het wel eens brio-elektriciteit. Dat is niet helemaal zuiver natuurlijk. Maar het is toch een signaalwisseling, waarbij dus iets wat op elektriciteit lijkt of op een sterk fluctuerend magnetisch veld, zou misschien nog beter zijn, van cel tot cel wordt uitgewisseld, afleesbaar. Begrijpt u?

Vraag: Zouden we er ooit achter komen waar die energie, waar de atomen en energie vandaan komen om z'n werking in de molecuul te brengen? Wat is die energie en waar komt 'ie vandaan?

Antwoord: In de eerste plaats: de molecuul wentelt. Het atoom wentelt niet, het bestaat. Alleen een binding met anderen kan een wederkerige beweging doen ontstaan. De bron van de energie is in feite een verstoring van een rusttoestand. Dus daar waar een rustende energiepotentie een labiel evenwicht vertoont, kan een verstoring ontstaan. Waar die verstoring ontstaat, wordt een poging gedaan om de verstoring van evenwicht te compenseren. Daardoor ontstaat beweging. De beweging echter kan niet uit materie ontstaan. Dus wat is het? Het is een soort wervelstompje van energie. Dit echter verkrijgt daardoor kwaliteiten en eigenschappen, waarbij het zichzelf in stand houdt door zich als afzonderlijke werveling af te zetten tegen het rustende veld, daar komt het op neer. Ja, neem me niet kwalijk dat ik het zo eenvoudig zeg mensen, maar als we hier Einstein gaan spelen, dan weet ik wel waar we die terugvinden: ofwel in diepe slaap, dan wel in het gekkenhuis. En dat is niet de bedoeling. Misschien hebt u zelf een onderwerp.

DE TOEKOMST VAN DE ODV

Vraag: Ik heb hier nog een onderwerp, tenminste wat als onderwerp zou kunnen dienen. De toekomst van de ODV in de geest en in de stof. De openbare arbeid wordt beëindigd van ODV. Wetenschappelijk gaat u inspiratief stimuleren en nu is de vraag: waarom is er niet tijdig een nieuw medium aangetrokken?

Antwoord: We hebben twee mediums in opleiding gehad en ik moet zeggen: die kunnen aardig presteren. Maar de grote moeilijkheid is dat we niet alleen te maken met een medium, dus met deze vorm van communicatie. We hebben te maken met een maatschappij, die zeer snelle ontwikkelingen doormaakt en die op het ogenblik een reeks zeer belangrijke problemen op zich toe ziet komen. Enkele van die problemen zijn al niet meer op te lossen. Andere wel. Het voortbestaan van de mensheid hangt af van de oplossing van die problemen. Ik stel het al weer heel simpel, er zit veel meer aan vast.

Maar wij denken nu als volgt. We hebben - en dat is meer dan een eeuw op het ogenblik - als we het Nederlandse taalgebied met alle tussenfasen erbij rekenen, hebben we geprobeerd denkwijze, leerstof, materiaal te brengen. Soms is het vervormd geworden, soms niet. We hebben daarmee een zekere filosofie in de hand gewerkt die op het ogenblik onder de mensen al meer en meer deel van de samenleving begint te worden. Nog niet openlijk, maar u weet het: de paus en de regering lopen altijd achter de ontwikkeling aan. Neem de paus voorop, ofschoon die de regering toch weer de voorkeur laat, omdat die eerst nog een keer de grond wil kussen.

Maar wij moeten dus een keuze doen. Kunnen wij de nu beschikbare goede krachten gaan richten op wetenschappelijke projecten, daarbij ook de parapsychologische projecten, mag ik erbij zeggen. En de ontwikkeling van gevoeligheden bij de mensen, die in de nabije toekomst voor het voortbestaan van de mensheid van belang zouden kunnen zijn. Dan doen we meer dan we met het geven van lezingen ooit zouden kunnen doen. Dat is punt een. Punt twee: we hebben al een aantal jaren geleden gezegd: ons werk is eigenlijk afgelopen, maar we kunnen ons medium niet in de steek laten. We hebben dus in feite een aantal sprekers bijvoorbeeld al beperkt. We hebben daarnaast - dat zult u wel begrijpen - om een zekere standaard te handhaven, maar als u alle

materiaal zou overzien, dan zou u ontdekken dat we de laatste tien jaar eigenlijk al bezig zijn geweest met voornamelijk praktische raadgevingen van geestelijke en van stoffelijke aard.

Om dit voort te zetten op dezelfde wijze, is niet vruchtbaar. Of als je zakelijk kunt zeggen: niet rendabel. Daarom is toen besloten dat we dit medium, gezien de tijd en de manier waarop het gewerkt heeft voor ons, zo blijven steunen, wanneer het wenst te seanceren. Maar niet meer in het verband van de Orde.

De Orde zelf gaat onder de Witte Broederschap een reeks totaal nieuwe activiteiten beginnen. En wij zijn niet van mening dat je met geloof en mystiek de problemen van de wereld allemaal op kunt lossen. Wij wensen dat er voor een overgangperiode moet worden gezorgd, waarin juist de ontwikkelingen van denken, van logisch denken, vernieuwend denken vooral, ook op wetenschappelijk terrein, op sociaal terrein, grote behoefte zal ontstaan. Dat is nodig, kun je niet omheen.

En ik moet zeggen: er is in de Orde nog wel het een en ander over te zeggen. Wij sprekers hebben ons bijna gedragen als de post in Engeland. We hebben gezegd: ja, maar als jullie zo gaan beginnen, dan gaan we staken hoor. Dan zeggen ze: nou, doe het maar, dan zijn we meteen door de veranderingen heen. Toen hebben we gezegd: nee, we blijven nog wel even mee. Want als spreker raak je gewend aan een bepaalde manier van denken, aan een bepaalde taak.

We hebben over de wereld een aantal mediums en de meeste van onze sprekers kennen die mediums. Dat wil zeggen: je komt a.h.w. in een huiskamer terecht. Je weet precies hoe je het instrument moet bespelen. Je kunt er van alles mee doen. Bij die verandering moeten wij ons ook omstellen, we moeten omleren. Maar aan de andere kant, wie voelt er wat voor om het vat te blijven vullen? Wat je er van boven in gooit, dat loopt er meteen weer uit. En die kant dreigt het uit te gaan.

Er is nog een ander punt: misschien vindt u dat heel vreemd, maar we zijn op het ogenblik op aarde bezig met een enorme sterke blokvorming. Dat begint dadelijk met de EEG, maar daar wordt heel waarschijnlijk al heel snel en in toenemende mate intens ook het Oostblok betrokken. En dat gaat een antithese vormen t.a.v. bijvoorbeeld Noord-Amerika, dat op zijn beurt weer probeert om een eenheid te vormen met Zuid-Amerika, maar die kans nog niet krijgt. Dus Azië is ook met hetzelfde bezig. Ook daar is een purificatie proces aan de gang, langzaam en voorzichtig, maar het is er. En wij moeten er rekening mee houden dat wij dus in een totaal andere wereld staan over bijna vijftig jaar. Maar in die wereld moeten dan een paar dingetjes worden uitgeroeid ondertussen, vervangen door betere dingen, die op het ogenblik ontzettend gevaarlijk zijn. Wat zou u zeggen van nationalisme bijvoorbeeld? O, ik weet het is goed, ons land, ons volk. Maar dat is onze beschaving, onze cultuur, dat is niet onze plicht om ons recht tegen anderen met alle middelen af te zetten. En als je grote blokken krijgt, dan zal de neiging om dus zichzelf te beschouwen als het belangrijkste in de wereld eerder toe dan afnemen, tenzij er veranderingen zijn.

We hebben op het ogenblik verschillende dingen aardig tot stand gebracht, buiten het spreken dus. En die dingen, die lijken vruchtbaar, ja. En daarom is dat besluit gevallen. U zegt waarschijnlijk: ja, waarom houden we het niet zoals het is? Ik geloof dat de leiding en dat zijn in zekere zin, als u komt luisteren, u bent niet aan ons gebonden, weet u ook wel - maar als u komt luisteren, dan hebben wij een beetje de leiding. Als leiding kun je het niet verantwoorden zaken in stand te houden, die in wezen eerder schadelijk zijn dan vruchtbaar voor de bewustwording en de ontwikkeling van de mogelijkheden van de mensheid. En met dat argument: er zullen mediums blijven. Kleinere groepen zullen blijven werken, ook groepen die nog bij de Witte Broederschap horen.

Maar onze groep heeft zich altijd opgesteld als eenheid. Ook binnen die Witte Broederschap zijn we mee gaan werken, maar als een aparte afdeling, met aparte specialismen, met een zekere zeggenschap t.a.v. taken.

En daar moeten we nu ook in ons geheel andere taken op ons gaan nemen. En dan zegt u: ja, blijft dan die Orde in de geest bestaan? Natuurlijk. Is er nog een afhaaldienst? Nou, dat is een van de dingen, die we het laatst zullen afschaffen, geloof me dan. Dat is net als in een grote stad, je kunt een hele hoop zaken dichtgooien, maar als de asman niet meer komt, dan is het een ellende. O, neem me niet kwalijk, verkeerde associatie mijnerzijds. Natuurlijk bent u niet wegwerpmateriaal, integendeel, u bent kostbaar. Maar wij zoeken de parel en de oester gooien wij gewoon opzij. Dus dat afhaken blijft doorgaan.

De mogelijkheden die we proberen te scheppen voor mensen om contact te krijgen met onze wereld, nou ja, als dat gunstige processen zijn, worden ze voortgezet. Natuurlijk. Maar dan zullen

we het gelijktijdig proberen te gebruiken om inspiratief bepaalde veranderingen tot stand te brengen. De grootste vijand van de mens is het menselijk egoïsme. Nou bedoel ik niet het persoonlijk egoïsme, maar onze groep, onze club, ons land, onze westerse of andere beschaving, onze godsdienst. Een egoïsme, vaak een groepsegoïsme, ik geef het dus toe, dat geneigd is om alles op te offeren aan de instandhouding van hetgeen het zelf belangrijk acht. En in feite, indirect, aan z'n eigen invloed en macht over anderen. Daardoor blijft de verontreiniging van de wereld doorgaan. Het is niet omdat al die zakenmensen nou die wereld naar de knoppen helpen of zich er niets van aan trekken. Maar doodgewoon, wij moeten eerst ons bedrijf rendabel laten lopen en dus moeten we een redelijke interest kunnen betalen aan de aandeelhouders. Dan moeten we dat juist kunnen geven aan..., het gebeurt, maar als we dat nou zouden verbieden, dan zou er werkeloosheid komen. Dan zal onze partij verlies hebben, we verliezen de macht en dan kunnen we dat goede, wat we willen voor de mensen, niet meer doen. Onzin, maar het is zo.

En dat is een van de dingen, die je het best door wetenschap..... Wanneer het morgen duidelijk wordt dat je uit zeewater ook brandstof kunt maken en dat al die olieboringen niet meer nodig zijn, klaar. Wanneer je leert dat je - er zijn toch algen genoeg op het ogenblik in omloop - jullie hebben zoveel algensoorten overlevingskansen gegeven, dat buigzamer is dan plastic. Evengoed te vormen, evengoed te spuiten, evengoed te trekken en dus eventueel tot weefsels te verwerken, maar dat oplost na een bepaalde tijd. Maar het wordt natuurlijk voortgebracht. De kosten daarvan zijn zo gering en je hebt geen rijpt (?), dan zult u begrijpen dat je op die manier enorme veranderingen tot stand kunt brengen. Iemand die morgen in staat is om een goedkope krachtbron te ontwerpen, waardoor bijvoorbeeld het elektrisch potentiaal uit de omgeving wordt afgetast, is mogelijk. En de mensen in staat stelt daarmee hun eigen lichtinstallatie en hun radio, t.v. en hun koelkast en zo te bedrijven. Desnoods een ding waarvan je zegt: nou, het is niet groot. Draai maar i.p.v. de stoppen in de zekeringskast, draaien we de zaak af en laten we het afsluiten. Dan is ineens een hele hoop van de energie onzin, ook de wereld daar (?), want zo'n ding kan je in een auto ook gebruiken, in een electrokar.

U denkt waarschijnlijk: het is allemaal toekomstmuziek. U hebt gelijk. Vanuit het huidig standpunt is dat fantasie. Maar geloof me, de dingen, die op het ogenblik voor de mens en de mensheid het gevaarlijkst zijn, kun je met dergelijke ontdekkingen, wat inspiratie, een beetje hulp, waarschijnlijk binnen een jaar of honderd eenvoudigweg wegwerken. Ondertussen heb je dan het voordeel dat de problemen zo groot zijn geworden dat het verzet van de monopolies tegen dergelijke oplossingen niet zo groot meer zal zijn. Dan heb je dus de mogelijkheid dat wanneer eenmaal die continentale blokken a.h.w. tot stand zijn gekomen, dat er gelijktijdig een verbetering is van milieu, van leefklimaat. En dat door die uitvindingen, maar ook door bepaalde nieuwe benaderingen, zeg maar, van wat je sociografie kunt noemen: de beschrijving van een gemeenschap en de voorspelling op grond daarvan, datje kunt zeggen: we hebben eigenlijk de gemeenschap in een korte tijd zover veranderd dat de mens kan blijven voortbestaan, dat hij bewuster wordt en ja, ieder werkt voor z'n eigen zaak. En ondertussen zorgen we dat er voldoende telepaten en voor ons bereikbare personen ontstaan. Dat we het werk in versnelde mate verder kunnen voltrekken. Zo hebben we ons dat voorgesteld. Dat is niet iets, wat wij verder zelf hebben uitgedacht. We horen tot een programma dat al betrekkelijk oud is en dat in principe stamt van de Witte Broederschap. Wat ik u hier vertel over die continentale blokken, dat kunt u terug vinden in lezingen van 1957 tot, zeg maar, 1963. Dus het is niets nieuws. Maar het is wel iets wat nu urgent wordt, waar nu aan begonnen moet worden. En de Orde wilde dat doen. Voldoende?

Vraag: En is de mensheid tegen die tijd niet erg gereduceerd, dat er veel minder mensen zijn als die blokken eenmaal gevormd zijn?

Antwoord: Nou, nee, dat niet, maar we moeten wel de kant uit dat dus de bevolkingsgroei sterk wordt afgeremd. Wanneer de mens zelf dat niet doet, doet de natuur het voor hem. Het klinkt misschien ontzettend wreed, maar als je denkt dat er per jaar op het ogenblik zo twintig tot dertig miljoen mensen sterven als gevolg van natuurrampen, hongersnoden, overstromingen e.d.. Het zouden er veel meer zijn, wanneer u niet het autoverkeer hebt uitgevonden. De natuur móet dat in evenwicht houden. En dat is ingebouwd in de natuurlijke balans, want op het ogenblik dat de groei te snel wordt, ontstaan problemen. Deze problemen in zichzelf veranderen milieuvoorwaarden en mogelijkheden. En daardoor verandert dan weer het aantal, maar nu aan de andere kant. Ik denk dat er ook wat moraal betreft heel wat zal moeten veranderen op aarde. En ook daar zijn bepaalde mogelijkheden voor, nou ja. Ik wil daar niet te ver op doorgaan.

Maar wat u denkt is: er komt vast nog een derde wereldoorlog. De kans dat die ontstaat, is zeer klein. Het kroonjaar van ontwikkelingen - ik verwijs weer naar de lezingen van 1952 tot 1963 - was het jaar 1987 met als eerste daarvoor beslissende fase in het jaar 1963. In beide gevallen zijn uiteindelijk de ontwikkelingen gunstig en niet negatief geweest. We nemen aan dat een derde wereldoorlog niet zal voorkomen. Wel zijn we ervan overtuigd dat opstanden, wreedheden, kleine oorlogen voor ongeveer dertig jaar tot veertig jaar de aarde teisteren. Maar het is beter dat dan een werkelijke oorlog van grootmachten, die zeer waarschijnlijk zou betekenen dat we bij ons met huisvestingsmoeilijkheden komen te zitten, omdat we eerst een planeet moeten vinden, waar al die geesten weer in kunnen incarneren. Is dat voldoende?

Vraag: Geloof u dat door een verzwakking van het leven op aarde steeds meer het leven geteisterd wordt door virussen en bacteriën?

Antwoord: Ja, laat ik het zo zeggen: er zijn bestrijdingsmethoden voor ziektebeelden, die positief zijn, d.w.z. dat ze in feite de ziekteverwekker de levensmogelijkheden ontnemen. Er zijn echter ook andere bestrijdingsmogelijkheden, waarbij je weliswaar de ziekte verdrijft, maar gelijktijdig a.h.w. bacteriën voor een deel muteert, zelfs voor viri kan dat gebeuren. Daardoor ontstaat een versnelde mutatie, die het menselijk organisme niet bij kan houden. En juist op die punten zullen we dan te maken krijgen met nieuwe ziekten. Oude ziekten kun je meestal plaatsen. Maar de nieuwe vormen, waarin ze optreden en daardoor blijkt dus in feite de mensheid niet zwakker te worden, maar ze heeft zich te zeer gebouwd, gebaseerd moet ik zeggen, op het kunstmatig bestrijden van kwalen en niet op het voorkomen van omstandigheden, waarin de kwalen zich kunnen uiten. Het resultaat zal zijn dat in heel veel landen alleen al door de gebruiken en leefgewoonten endemische ziekten ontstaan. En die endemische ziekten zouden kunnen overslaan naar andere volkeren, wanneer ze alleen door meditatie en niet door andere kwaliteiten en geestelijke oefening, maar ook leefwijze onmogelijk worden gemaakt.

Nou, dat was een heel verhaal en ik hoop niet dat het u pessimistisch heeft gestemd. Kijk, laat ik u troosten. Als u denkt wat gaat het met de wereld slecht, binnenkort is er bij ons weer een plaatsje voor u vrij, al is het maar op het schellinkje. En dan kunt u lekker zien of u gelijk hebt. Dat zal tegenvallen. Maar als u denkt: we kunnen er het beste van maken, we kunnen positief doen, dan moet u eens kijken hoe het meevalt, ondanks alles. Zelfs een kwaaltje wat je hebt, zelfs een sociaal conflict wat je hebt, als je er steeds het beste van probeert te maken en zoekt naar de positieve factoren, niet de kwaaiere factoren gaan bestrijden, heeft weinig zin. Versterk het goede, niet verzwak het kwade. Dan zult u met verbazing zien, dat dergelijke dingen allemaal veel beter gaan dan u had gedacht.

En als u dan bij ons zit en u ziet uw eigen neerslachtigheden en uw angsten voor de toekomst, dan zegt u: tjonge, jonge, wat ben ik een ezel geweest, wat ben ik een ezel geweest. En dan zeggen ze het bij ons: maar als je balken wil, ga je maar een afdeling lager. Begrijpt u het?

Ja, nou, dan zijn we zo'n beetje uitgepraat hierover. Ik heb nog wel tijd over. Kijk, ik heb nou een beetje zitten praten over al die dingen van bij de mensen, wat er allemaal slecht is en zo. Maar er is bij de mensen een hoop goeds ook. De meeste mensen zijn bereid om iets voor een ander te doen. Alleen ze durven vaak niet. Heel veel mensen zijn heus wel bereid om een offertje te brengen, maar ja, anderen zouden dan ook moeten offeren en dat kun je ze niet aandoen, dat soort dingen. Mensen zijn niet kwaad, helemaal niet. En heel veel, waarvan u denkt dat het misschien zo kwaad is, zal later blijken eigenlijk onbelangrijk te zijn.

Leven is je innerlijke kracht a.h.w. voortdurend kennen en gebruiken. Dan leef je pas bewust. En zolang je dat niet hebt gebruikt, je gezonde verstand, hoe ziek het ook is, want gezond verstand betekent over het algemeen je schikken naar datgene wat anderen je leren en niet leven naar datgene wat je innerlijk weet. Maar innerlijk weten is veel belangrijker dan alle stemmingen. Kijk maar naar de wetenschap. Elke keer wordt een belangrijke ontdekking na zoveel jaar eenvoudig teruggeschroefd en dan zeggen ze: ja, het was een groot man in zijn tijd, maar nu weten we het anders. Ja, zo gaat het toch. Daarom moet je van binnen uit leren leven. En je kunt nooit van binnen uit leven, als je alleen in somberheid en tristesse gedompeld bent. U weet wel, sommige mensen, als je naar binnen kijkt, dan hoor je automatisch les feuilles moites (vochtige bladeren; Red.) vallen. En waarom eigenlijk?

Zelfs wanneer het dadelijk herfst wordt en de eerste bladeren gaan weer van de boom af, moet u eens kijken: het dode hout wordt eruit gebroken, goed, pastoortjes niet kwaad (?), want dan kun je weer groeien en bloeien. Sterker worden betekent juist de innerlijke levenswil en levenskracht behouden, wat er ook buiten je gebeurt. En dat houdt in dat je een klein beetje minder misschien af moet gaan op wat mensen zeggen of wat ze beloven.

U weet wat politiek is? Besturen naar je eigen zin, maar mensen veel beloven. Dan blijft de menigte tevree en jij staat erboven. En dat is met wetenschap ook heel vaak. Ik ken de waarheid, het systeem, ik heb het vaak bewezen. Daarom hoef ik de dwaasheid niet van anderen te vrezen. Anderen zijn dwazer. Ik heb de wijsheid hier in pacht. Zo neme men wat ik beveel, wat ik voer. Nou, moeten we gewoon niet hebben.

Weet u, als ze tegen u vertellen dat bruinbrood zo gezond is, moet u eerst vragen: wat doen jullie er eigenlijk allemaal in buiten graan, anders weet je het niet. En als je ze niet vertrouwt, bak het zelf, nog smakelijk ook, als je het tenminste bakken kunt. Wanneer iemand tegen je zegt: ja, maar dat is zonde, dan zeg je ook: zonde, zonde, zonde, wat is zonde. Wat is zonde? Zonde is niet gebruik maken van datgene wat je bent en wat je hebt, wat erin je leeft, de kracht die in je is voor jezelf houden en niet met een ander delen. Dat is heel wat anders als een zekere dominee in Ierland, die zo graag een groot man wil zijn en alleen de grote bek heeft gekregen. Ah, ik hoor iemand kent hem. Nou, is geen Ier op dit moment hoor, als u hem kent. Kijk, een positief mens zegt: ja, ik vind Thatcher misschien niet zo leuk, maar als Dennis nog haar vol kan houden, nou ja, dan kan ik er misschien ook nog wat goeds in vinden. Begrijpt u wat ik bedoel?

En dat klinkt misschien een beetje dwaas, maar zoek het positieve. En denk ook niet bij jezelf: o, mensen, waar gaan we nou weer allemaal naar toe? O ja, binnenkort wordt het weer een economisch rommeltje hoor. Dus denk niet dat u er allemaal bovenop bent, dat Wall Street naar boven gaat, nietwaar, want dan zit u dadelijk met een hoop wallpaper.

Maar besef gewoon: kleinere zaken hebben de grootste mogelijkheden. Waarom? Omdat ze niet vastzitten in een hiërarchisch keurslijf. Kleine groepen mensen, alleen door hun manier van onderling samenwerken, leven en doen, zijn veel belangrijker dan topzware systemen met politiebureaus of geheime politie of wat anders. Een mens moet bereid zijn voor zichzelf en voor anderen te vechten. Maar als elke mens bereid is voor zichzelf en z'n vrijheid op te komen, dan heb je geen levens meer nodig. Jammer voor de generatie.

Ik heb niets tegen alle diensten, die u door de staat, o, tegen zeer ruime betaling uwerzijds hoor, worden gegeven.

Er gebeurt ontzettend veel goeds. Maar u bent een eenling, of u het wilt of niet. U bent, ik wil niet zeggen uniek, want het kan nog wel eens hier of daar een dergelijk exemplaar voorkomen. Maar u bent toch met alles wat u in u draagt een klein tikkeltje alleen. U bent geen normmens. Als je geboren wordt, dan krijg je niet een stempeltje op je bottompje gedrukt, je krijgt alleen maar een tik op je bil. Wat overigens voor de wereld heel begrijpelijk is, nietwaar, want iemand die pas binnenkomt, moet eerst een pak slaag hebben. Dan kan hij pas goed geaccepteerd worden, dan schreeuwt hij namelijk mee. Maar al deze dingen bij elkaar, het feit juist dat u uniek bent in bepaalde opzichten, of u het zelf gelooft of niet en of anderen het zeggen of niet, in uzelf unieke krachten, unieke kwaliteiten bergt, is dat dan geen reden om te kijken naar wat u bent, wat u kunt, wat in u leeft, wat u probeert te doen, te zijn. En zoek dan anderen waarmee je samen kunt werken. Niet op basis van: hij weet het en ik weet niets, maar van dat heeft hij beter door dan ik. Maar ik kan mijn deel bijdragen. O jee, ik zit nu een hele preek te houden, jullie denken: god, had hij maar over wat anders gesproken waarschijnlijk.

Maar ja, mensen zijn uitermate interessant. Het zal u bekend zijn. Bij ons zijn er een hele hoop, die in een hoge sfeer zitten en dan zo nu en dan, dan zeggen ze: nou nee, maar het is een beetje vrij. Dan gaan ze kijken naar de mensen en dan hebben ze zo gelachen dat ze weer alle ellende van de mensheid kunnen dragen voor een lange tijd. Eerlijk waar, u moet en u kunt het zelf doen. U hebt in uzelf de kracht. En dan moet je niet erin geloven of erover filosoferen, maar als je ze voelt, moet je ze gebruiken. U kunt of u het gelooft of niet, heel vaak mensen genezen. En waarom? Omdat u op een gegeven ogenblik wéét

VRAGENGEDEELTE

Goedenavond vrienden.

De vragen mogen niet van persoonlijke aard zijn. Schriftelijke vragen of mondelinge, ik hoor wel wat de eerste vraag wordt.

Vraag: Waarom tatoeëren de mensen zich?

Antwoord: Oorspronkelijk is tatoeage eigenlijk een middel geweest om dus stameigenschap uit te drukken of stamverwantschap. Iemand die een bepaalde tatoeage heeft, geeft daardoor overal te kennen dat hij behoort tot een bepaalde groep. Het is ontstaan in de eerste tijd van de holemens en de sjamanen. Daarna is het langzaam maar zeker ook sierwerk geworden. En veel mensen tatoeëren zich eigenlijk om daardoor hun persoonlijkheid nog eens een keer te benadrukken of bepaalde kwaliteiten. Daarom hebben sommigen een anker of een schip en anderen een reeks meisjesnamen. Maar dat laatste wordt over het algemeen niet zoveel gedaan, omdat het zo lastig is om het weer te laten verwijderen. Voldoende?

Vraag: Is er nog hoop voor de zeehondenpopulatie; komt deze ooit weer op peil en zo ja, wanneer?

Antwoord: Ik weet niet wat u een peil noemt, maar u kunt er rekening mee houden dat ongeveer 10 tot 15% overlevende blijven. En dat bij deze overlevende ongeveer 10 resistent zijn, d.w.z. dat deze kwaal dus niet meer hun nageslacht zal kunnen teisteren. Het betreft hier dus een ziekte die bij andere dieren onder meer voorkomt. Ook bij ratten komt het wel eens een keer voor. Deze ziekte is dus door een ongunstige situatie van het milieu, een vergrote vatbaarheid eigenlijk terecht gekomen ook bij de zeehondenkolonies. Maar deze besmetting, die gaat over en weer en niet alleen van persoon tot persoon, maar ook via uitwerpselen. En de levensduur in uitwerpselen van de smetstof is ongeveer veertien tot achttien dagen. Voldoende?

Vraag: Is het nog verantwoord om kinderen op deze wereld te zetten?

Antwoord: Moet u mij toch niet vragen. Dat moet u zelf besluiten. Maar laat ik het zo zeggen: veel kinderen lijkt mij op het ogenblik zeer uit den boze. Twee tot drie kinderen zou ik het maximum willen noemen, omdat je daar alle zorgen aan kunt besteden. Maar je dient dan ook gelijktijdig jezelf voor je kinderen op te offeren. Ben je tot dit laatste niet in staat of bereid, dan kun je ze beter niet krijgen.

Vraag: Waar denkt een mens mee en waar zetelt de bron van de gedachte?

Antwoord: Een mens denkt met een grauwe massa, die in zijn schedel geborgen is en die soms na afloop als nog bijna ongebruikt zou kunnen worden aangeboden, m.a.w. met de hersenen. In deze hersenen zitten een aantal geheugenfactoren, sommige voor kleur en klank. Er is een spraakcentrum, noemt u maar op. Dan zijn er een groot aantal, zeg maar, geheugencentra, waarin een complex signaal van een situatie wordt opgeslagen en dat kan dat later weer worden gewekt in combinatie met beeld-, kleur-, klankvoor stellingscentra.

De emoties zetelen in de frontale kwabben. En zijn als zodanig bepalend voor de wijze, waarop men de ingekomen signalen en de herinneringen interpreteert. Men denkt dus met zijn hersenen. Denken is een menselijk beseffen. Maar wanneer wij geestelijk beseffen, doen wij dit door in onze gehele persoonlijkheid een situatie op te slaan en te voegen bij alle gelijktijdig en gelijk sterke indrukken, die wij hebben ontvangen. D.w.z. dat de geest geen volledig geheugen heeft van een leven, maar alleen van die ogenblikken, die met sterke emoties gepaard gingen. Is dit voldoende?

Vraag: Is het mogelijk om pijn te ervaren onder algehele anaesthesie en na volledig bij bewustzijn te zijn gekomen, zich hier niets van te herinneren?

Antwoord: Bij volledige anaesthesie is het zenuwstelsel uitgeschakeld, d.w.z. dat de pijnsignalen in feite niet verder komen dan de cortex. Het houdt dus in dat pijn bijna nooit ervaren zal worden, wanneer er sprake is van een volledige verdoving. Maar dat in enkele gevallen - en dat ligt aan de wijze, waarop de verdoving is toegediend - bepaalde zenuwkanalen overblijven. Het lichaam vertoont dan de pijnreflexen, maar het bewustzijn is nog steeds uitgeschakeld en de herinnering bestaat dan niet. Het is dus zo dat je je misschien pijn kunt herinneren, die je niet geleden hebt, dat je er bang voor bent geweest. Het is ook mogelijk dat je lichaam signalen van pijn geeft en ook reacties op pijn, terwijl je er later daar niet van bewust bent.

Maar in 9 van de 10 gevallen, om niet te zeggen 99 van de 100 gevallen, zal bij een totale anaesthesie geen enkele pijn prikkel zelfs maar de kleine hersenen bereiken, laat staan de grote hersenen, waardoor het bewustzijn ervan ontstaat. Voldoende?

Vraag: Is het mogelijk om in comateuze toestand signalen uit de omgeving te ervaren?

Antwoord: Ja, dat is onder omstandigheden mogelijk. Bij een comateuze toestand hebben we te maken met een schijnslap, waarbij dus geen lichamelijke reactie meer mogelijk is. Maar het is

mogelijk dat de zintuigen nog enige signalen opnemen. In dat geval zullen signalen van voldoende intensiteit vaak doordringen.

Bovendien, wanneer u in coma bent, is uw geest nog steeds bewust. Uw geest voelt dan aanwezigheid en afwezigheid aan en kan daarnaast bepaalde gevoelens wel degelijk ontvangen, ook zonder dat deze verwoord of vertaald worden. Voldoende?

Vraag: Ik begrijp dat de gereïncarneerde in ons zichzelf steeds wil perfectioneren. Het geestelijk niveau stijgt. Hoe komt het dan dat de moraal daalt?

Antwoord: Het geestelijk peil is niet gebonden aan de stoffelijke moraal, dat is punt een. Punt twee: we moeten ons heel goed realiseren, dat datgene wat geestelijk aanvaardbaar is of begeerlijk is, dit vaak stoffelijk niet is en omgekeerd. Ten derde: een lichaam heeft zijn eigen voorkeuren. En grote mensen, zelfs als een Luther bijvoorbeeld, geven aan deze lichamelijke impulsen nogal eens toe. Van Luther is bekend dat hij perioden heeft gekend, waarin hij heus van heel lekker eten hield en zelfs van bepaalde andere dingen. Om niet te zeggen dat hij bij vlagen Wein, Weib und Gesang ondanks zijn schuldbewustzijn niet uit de weg ging. Dit komt heel vaak voor. Maar de bewustwording is de aanvaarding van en resonantie met al datgene wat rond je is. Dit wordt niet door gedragingen alleen bepaald. Wel zal men zich dan onthouden van gedragingen, waarvan men weet of voelt dat zij voor anderen pijnlijk of schadelijk zijn. Maar dat heeft weer niets met moraal te maken.

Vraag: Als een geest moet groeien op aarde, waarom kiest hij dan het lichaam van een geestelijk gehandicapte, een mongolide bijvoorbeeld?

Antwoord: U moet zich heel goed realiseren dat de zogenaamd geestelijk gehandicapten, beleefde term voor wat men vroeger idioten noemden, maar die zitten tegenwoordig in de regering..... Dus bestaat uit intense vreugde, intens verdriet, verbondenheid vaak met zeer eenvoudige dingen, let wel ik heb het hier niet over die persoonlijkheden, die voor hun omgeving afgesloten zijn. Zij hebben namelijk een waarneming, die wel degelijk emotioneel sterke reacties wekt, maar deze treedt niet naar buiten. En laten geen beantwoording toe. Alleen wanneer de emotionele gelijkheid bereikt is, is beantwoording mogelijk. We hebben hier dus te maken met een bijzondere vorm van leven, waarin je niet veel leert van de kennis van de mensen, maar zeer veel beleeft dat andere mensen nooit beleven. Daarom kan onder omstandigheden zelfs een zeer bewuste geest voor een kortere fase op aarde in een dergelijke kiezen. Voldoende?

Vraag: Naar mijn mening mag een medium in trance-toestand niet aangeraakt worden. Onlangs zag ik dat dit wel gebeurde, hoe kan dat?

Antwoord: Dat ligt eraan welk medium, welke trance, welke verschijnselen. Wanneer er sprake is, zoals in dit geval, van oversluiting, kan aanraking geen kwaad. Wanneer er sprake is van inbezitname, kan aanraking een onwillekeurige reactie volgens het reactiepatroon van de inbeslagnemer ten gevolge hebben. Wanneer iemand echter donkere kamerséances houdt, waarbij dus een zekere uiting - men noemt het ectoplasma, je zou het plasma kunnen noemen of influïdum - wordt geproduceerd dat tot het lichaam behoort, bestaat echter het gevaar, dat een deel hiervan beschadigd geraakt. Het resultaat is dat een deel van het lichaam voor een korte tijd krachtloos wordt. En hierdoor kunnen laesies ontstaan, zelfs open wonden. Voldoende?

Vraag: Leadbeather heeft ooit een occulte scheikunde opgesteld. Is zijn visie in grote (trekken; Red.) juist; kan de gewone scheikunde er wat van leren?

Antwoord: Ik zou willen dat de gewone scheikunde ervan zou leren, dat niet alles wat ze zeker denkt te weten, zo zeker is. Overigens zijn zijn stellingen niet volledig juist. Evenmin als dat gezegd kan worden van een eveneens chemisch en op elementen gebaseerd systeem dat Paracelsus heeft uitgewerkt.

De systemen zijn dus niet geheel juist. Maar ze geven een geest aan, die m.i. in de chemie misschien wel uit angst weer naar de alchemie terug te keren, teloor is gegaan. Er zijn geestelijke bestanddelen, er zijn zeer kleine schijnbaar onbelangrijke bestanddelen, die een grote rol kunnen spelen in de werking van bijvoorbeeld medicaties. Wanneer u de werkstof extraheert uit een of ander product, dan denkt u dat u precies hetzelfde hebt. Maar er zijn bepaalde stoffen bij die u als afval eruit hebt gelaten, die in samenwerking met de oorspronkelijke stof bijzondere reacties mogelijk maken. Ik noem nu maar een voorbeeld.

En daarom zou ik zeggen: de occulte scheikunde van Leadbeather acht ik niet 100% juist, maar desalniettemin zou men er iets van kunnen leren, al is het maar dat men zijn eigen systeem iets

minder baseert op hoofdwaarden en meer op gemengde waarden en eventuele mogelijke uitstralingswaarden. Voldoende?

Vraag: Hier op aarde is het onze maag, mits wij die op tijd vullen, die ons voortbestaan mogelijk maakt. Dus onze plicht is het te eten en te werken. Welke plicht hebben wij, indien wij zijn overgegaan naar uw zijde?

Antwoord: Te zijn. Ik zou hier iets willen zeggen: u bent niet verplicht om te eten en te werken. U kunt onder omstandigheden leren met zodanig geringe hoeveelheden voedsel en drank uit te komen, dat u die overhande (?) natuur zonder meer zelfs nu nog kunt vinden. U hebt echter uzelf gewend aan een bepaalde omzetting in stofwisselingsproces en daardoor bent u eraan gebonden. Als u op aarde komt, moet u werken. Er zijn bepaalde instellingen, waar ik dit graag zou willen voorhouden aan allen, die daar loon verdienen. Maar wanneer u aan onze kant komt, hebt u geen taak, maar hebt een eigen inhoud. En op aarde kun je alles wat er in jezelf bestaat, afwentelen. Anderen de schuld geven, het zogenaamd vergeten, doen of dat het niet bestaat etc. etc. De geest kan dat niet. Je bent dus geconfronteerd met jezelf. En als je jezelf niet kunt pruimen, kun je van jezelf niet wegllopen. Je moet dus wel met jezelf afrekenen en dat kun je meestal alleen door relaties te leggen met andere persoonlijkheden buiten je. En dan kun je op grond daarvan beslissen dat je een bepaalde taak wilt gaan vervullen. Maar die taak is je niet dwingend opgelegd. Ze is een mogelijkheid waarvan je vrijwillig gebruik maakt.

Vraag: Roemenië kent naast extreme armoede en onderdrukking, concentratiekampen voor politieke gevangenen. Wanneer komt hier een eind aan als een dictator sterft of komen de Russen te hulp?

Antwoord: Nou, de Russen, die zullen voorlopig niet te hulp komen, als u dat geruststelt. En wanneer de dictator sterft, dan staan de erfgenamen al te dringen. Dus als u het mij vraagt, kan dat pas op het ogenblik dat Roemenië geconfronteerd wordt met de onmogelijkheid om volgens het huidige systeem verder te gaan. Overigens het punt dat nader is gekomen dan u zich misschien realiseert o.a. misschien economische, maar ook wel degelijk sociale moeilijkheden, die daar in toenemende mate ontstaan.

Vraag: Is de bouw van luxe paleizen zoals het winterpaleis in Leningrad en ook Versailles door de geest geïnspireerd geweest of slechts ter meerdere glorie van de machthebbers. Had men vooral in het arme Rusland niet veel beter gewone huizen kunnen bouwen?

Antwoord: Ik word altijd overweldigd door het historisch onbegrip dat de mens van heden doet veronderstellen dat zijn systeem en wijze van leven de enige juiste en goede is. Wanneer dergelijke bouwsels worden ontworpen, zijn er vorsten nodig om ze te betalen. Vorsten waren de enige die de middelen daartoe konden opbrengen. Er werd toen iets sierlijks gebouwd. Op het ogenblik gaat het weg aan allerhand raketten, aan andere verdedigingsrommel, waardoor je je vijanden tenminste kunt doden zonder je handen vuil te maken. Vindt u het verschil zo groot?

Maar wat er gebouwd is in Leningrad verschilt in zoverre van het andere dat een tsaar, die een vernieuwing wilde en daardoor in feite de macht in Moskou wilde breken, een nieuwe stad bouwde, tsaar Peter was dat. En daartoe was het nodig dat hij de glorie die werd vereenzelvigd met de hofhouding van de tsaren daar in verbeterde vorm bracht. Gebruikmakend van z'n continentale ervaring en buitenlandse architecten, heeft hij inderdaad daar dat wonder verricht. En al hebben ze later de regering teruggebracht naar Moskou al voor de tsarentijd was afgelopen, en al is Moskou op dit moment de zetel van de macht nog in Rusland, toch blijft er altijd een soort haat-angstverhouding bestaan tussen Moskou en Leningrad. Dat komt zelfs in deze dagen in bepaalde toedelingen en andere zaken voortdurend weer tot uiting. Voldoende?

Vraag: Zijn Peter de Grote, Catharina de Grote en Raspoetin nog wel eens gereïncarneerd; bemoeien zij zich nog met politiek?

Antwoord: Catharina is inderdaad wel gereïncarneerd meer volgens haar neigingen neem ik aan dan volgens haar vorige status. Maar ze heeft het tamelijk ver gebracht in Rouen, waar ze een tijd lang een van de beste maison clos had.

Nou, wat betreft Peter de Grote is zover mij bekend sedertdien één keer gereïncarneerd en was toen wetenschapsman in Engeland.

Raspoetin is eveneens gereïncarneerd, maar heeft een baas gehad, die hij nooit helemaal op prijs heeft kunnen stellen. Hij heeft gewerkt onder Jozef Goebbels. Voldoende?

Vraag: Anastasia, waar is die gedood?

Antwoord: In tegenstelling tot alle verhalen Bentusilade (?) in het buitenhuis.

Vraag: Dus heeft zij niet geleefd daar?

Antwoord: Het was wel een hofdame, zullen we maar zeggen, eigenlijk kamenierster, maar het ging hier om vele miljoenen. En de opzet was niet de hare, maar van een aantal emigré's in feite.

Vraag: Kunt u het ware verhaal van Anastasia vertellen?

Antwoord: Zoveel tijd heb ik niet.

Vraag: Hoe vaak incarneert men gemiddeld?

Dat hangt ervan af. Er zijn mensen die na honderd keer nog niet geleerd hebben, maar een gemiddelde ligt tussen de zeven en de vijftien. Als u meer malen dan dit geïncarneerd bent, dan moet u uzelf dus voorhouden dat u verschillende keren in de klas bent blijven zitten.

Vraag: Hoe komt in uw sfeer dierenleed over; waarom pijnigen veel mensen onnodig dieren?

Antwoord: Waarom pijnigen mensen mensen? Veel mensen kunnen hun eigen gevoel van betekenis alleen onderstrepen door anderen te onderwerpen en te vernederen. En als je dat bij een mens niet durft, is een dier vaak daarvoor een aangewezen slachtoffer. Voldoende?

Vraag: Kunt u duidelijk maken dat alles is; en geen verleden en toekomst bestaan, maar dat alles alleen verandert en alleen nu is, dat we a.h.w. vonken zijn die gloeien, branden en uitdoven?

Antwoord: Laat ik het zo stellen: heden, verleden en toekomst zijn punten op een rij, die we de tijd noemen. Alleen bestaat die niet werkelijk. De tijd is een fictie. Iets wat ontstaat uit onze relatie met de omgeving. En voor de aarde betekent dat o.a. de gang van de aarde rond de zon plus een.... omwenteling, die daardoor tijd hebben geschapen.

Tijd is in feite niets anders dan beweging in ruimte en als zodanig een dimensie, waarin de verandering van drie dimensie is vastgelegd. Deze dimensie is altijd existent en alle veranderingen bestaan in deze dimensie. Ook wanneer ze door de massa achtereenvolgens kunnen worden gemanifesteerd en als zodanig beleefd. Voldoende?

Vraag: Het zal u aan ons een genoegen doen dat onze aardse geleerden er achter zijn gekomen dat de lijkwade van Turijn vals is bevonden, zoals u herhaaldelijk is verteld. Is er nog iets op onze aarde waar Jezus van Nazareth een persoonlijke binding mee had in de vorm van voorwerpen, eigendommen, geschriften. Zo ja, bestaan ze nog en waar zijn ze?

Antwoord: Nou, ik zou u het niet durven zeggen. Ze zijn mij niet bekend.

Vraag: Heeft Jezus van Nazareth zelf wel een citaat geschreven, zo ja, wat en waar is het?

Antwoord: Jezus heeft niet geschreven, ofschoon hij wel zij het beperkt kon schrijven. Hij was dus iets meer dan de anderen. Hij kon ook goed lezen. Maar hij heeft zelf nooit iets neergeschreven. En ook zijn leerlingen hebben dit niet gedaan. Laten we niet vergeten dat velen van hen dat niet konden en dat zelfs Paulus die Mattheus nodig had om zijn brieven voor hem te schrijven. Dat was in die tijd overigens gebruikelijk. De Evangeliën zijn eerst vele jaren na Jezus' dood volledig op schrift gesteld en zijn voordien als onderlinge overlevering in de christenen-gemeenschap steeds weer verteld en aanwezig geweest.

De meeste Evangeliën zijn ontstaan tussen dertig en zeventig jaar na Jezus' dood. Dat zijn dus de vier die u nog hebt plus een vijfde. Een verloren gegane Evangelie stamt uit de tijd ongeveer twintig jaar na Jezus' dood. Een aantal van de andere Evangeliën zijn zelfs geschreven nog tot 700 na het Christusgebeuren. Voldoende?

Vraag: Waarom is er veel veranderd? Als je iets doorvertelt, dan wordt er steeds iets bijgehaald of afgehaald, dan is dat toch niet meer het oorspronkelijke wat gebeurd is?

Antwoord: Dat is inderdaad juist. Dat zijn een aantal momenten, die indruk hebben gemaakt. Meestal opgesierd in overeenstemming met de sfeer in de Christengemeenschap en vooral in de eerste Christengemeenschappen. En als zodanig kan niet worden gezegd dat de Evangeliën letterlijk Jezus' woorden weergeven. Ofschoon een aantal dingen als bijvoorbeeld de Bergrede wel niet volledig, maar dan toch wel in de saillante punten juist is weergegeven. De gelijkenissen zijn over het algemeen juist weergegeven. Zij behoorden tot de rabijnale traditie en werden

door de oorspronkelijk joodse eerste christenen gemakkelijker aanvaard en oververteld. En daar zijn geen grote afwijkingen naar voren gekomen. Voldoende?

Vraag: Zijn Maria (Jezus' moeder) en Mirjam (zijn vrouw) op dit moment in de geestelijke wereld? M.a.w. zijn alle reïncarnaties van Maria of Mirjam die op dit moment op aarde zouden leven, fantasterie of in ieder geval een vergissing?

Antwoord: Laten we zeggen dat het vergissingen zijn gebaseerd op gissingen.

Vraag: Heeft Jezus ook Immanuël ooit geheten in zijn jeugd of was dit een broer of vriend van hem?

Antwoord: Nee, Immanuël was geen vriend van hem en geen broer, maar Immanuël, de naam, die voorkomt in de Profetieën, en is toegepast op Jezus, omdat hij Messiah, Verlosser, genoemd werd.

Vraag: Is Mozes (sinds zijn leven als zodanig) nog wel eens gereïncarneerd; is iets over eventuele latere reïncarnaties bekend (land, tijd, hoofdbezigheid); is hij altijd joods gebleven of gelooft hij niet meer in de joodse uitverkiezing; heeft hij het rad van wedergeboorte achter nu de rug?

Antwoord: Ik neem het aan, maar ik weet het niet zeker. Ik kan natuurlijk met evenveel recht kunnen zeggen: ik ben hem laatst nog tegengekomen op het Waterlooplein, maar dat zou een flauwe mop zijn. Ik weet het niet zeker. Maar wanneer hij niet geïncarneerd is, leeft hij nu toch in een andere gestalte dan die van Mozes in de geest. Dat geeft weer dat er waarschijnlijk één, misschien meer incarnaties zijn geweest, waarin hij overigens wel grootheid heeft bereikt, die het hem mogelijk maakte het licht te betreden, daar waar hij het beloofde land eens niet kon betreden. Voldoende?

Vraag: Krishna gaat door voor een Christusachtige figuur. Was hij dat werkelijk of moest hij nog diverse incarnaties daarna doorlopen; is iets daarover bekend?

Antwoord: Ja, Krishna is eigenlijk geen echte figuur. Krishna is een legende figuur, voortgekomen uit de Grote Leer. En als verzinbeelding van de levenskracht, de vitaliteit van de aarde oorspronkelijk uit te beelden. Daarna is hij echter meer en meer het voorbeeld geworden van de vorstenzoon, de krijger, de plichtsgetrouwe, die echter ook voor de goden preekt en zo halfgod wordt. Voldoende?

Vraag: Hoe oud was Jezus toen hij zich liet dopen door Johannes plus de verzoeking in de woestijn; toen hij zijn leerlingen (bij Galilea) uitzocht, plus de verheerlijking op Tabor; toen hij gekruisigd werd?

Antwoord: Ik zou het u niet durven zeggen. Men neme aan dat Jezus toen hij gekruisigd werd, 33 of 38 jaar was. Maar welke data nu precies vallen bij deze verschillende punten in de bijbel durf ik niet te zeggen; ik weet er te weinig van.

Vraag: Van zijn 13^e tot 26^e reisde Jezus naar India, Perzie, Zuid-Rusland en waarschijnlijk Egypte. Trad hij toen (tussendoor) ook nog wel eens in Palestina op? Er zijn enkele verslagen van zijn "verborgen jaren" (13e tot 26e), o.a. van Elisabeth Claire Prophet en ook van Gurdieff. Welke acht u de beste; was de laatste helderziend?

Antwoord: Ja, u kunt zeggen dat hij een zeer groot mystiek inzicht had. Maar wat u zegt, bewijst eigenlijk dat u niet begrijpt hoe het in die tijd was. Realiseert u zich wel dat een reis naar India vanuit Palestina in die tijd meer dan een half jaar nam, als je rijk was en dus snel kon reizen met voertuigen, schepen en rijdieren. Dat een voetganger daar meer dan een jaar over deed. U praat ongeveer over of een of ander reisbureau de reis van Jezus geregeld zou hebben met telkens een terugkeer voor even optreden in Palestina. Dat is natuurlijk onzin. Nee, die heeft een cadillac, een rolls royce of zoiets.

Maar laten we één ding goed begrijpen: Jezus heeft inderdaad een aantal jaren gereisd. Hij is zover gekomen tot in achter-Indië. Hij trok een deel van wat nu Perzië was door. In Egypte is hij echter geweest van ongeveer z'n eerste tot ongeveer z'n vijfde levensjaar. En als zodanig heeft hij ook daar contacten gehad, omdat Maria en Jozef daar toevlucht zochten in een Esseense nederzetting, die in het Deltagebied bestond in die tijd. Voldoende?

Vraag: Over Johannes de Doper, is het jaar van z'n dood bekend?

Antwoord: Nee.

Vraag: In het 15^e jaar van de regering van Tiberius? Was hij letterlijk zes maanden na Jezus geboren?

Antwoord: Ik weet het niet. Ik kan het u niet zeggen. Het enige wat ik u met zekerheid kan zeggen is dat er een verschil van enkele maanden in geboorte moet zijn geweest, maar dat, wanneer we de geschriften mogen geloven daarover, Anna en Maria praktisch gelijktijdig zwanger zijn geweest. En dat impliceert dus inderdaad dat er een zekere gelijkheid in geboorte moet zijn geweest. We nemen aan dat Jezus de eerste is, we weten het niet eens zeker. Maar ik vraag mij één ding af op het ogenblik: waarom interesseert u dat zo? Als de leer van Jezus of toegeschreven aan Jezus goed is, waarom volgt u ze niet? Wanneer ze niet goed is, wanneer delen daar niet goed van zijn, waarom zou u zich druk maken?
U vergeve mij dit, vragen roepen dit bij mij op.

Vraag: Gelovigen in de Verenigde Staten voorzien het begin van het einde. Deze wereld zal de worden getroffen door een grote opeenvolging van rampen. In november 1995 keert Christus terug op aarde en dan volgt de dag des oordeels; heeft allemaal in de krant gestaan op 12 september 1988. Die voorspelling is afkomstig van Edgar Wieseman, een wiskundige en voormalig ingenieur van het Amerikaanse ruimtevaartburo NASA. Het rekenliniaal en bijbel zijn tot de conclusie gekomen dat 1988 het jaar is van het begin van het einde.

Antwoord: Ik ben benieuwd of hij de geest ook al gemeten heeft. Herinnert u zich een ingenieur die hier in de Alpen is gaan zitten met een stel volgelingen, omdat de tweede zondvloed zou komen. Realiseert u zich dat het einde der tijden ook al verwacht werd door de martelaren toen ze in de arena werden gedreven? Het einde der tijden of de verwachting daarvan meeklinkt in bepaalde brieven van de apostel Paulus. Dat de Apocalyps niet werd gezien als iets voor een verre toekomst, maar iets wat binnen een eeuw zou gebeuren. Als u zich dat alles realiseert, kunt u zich realiseren hoe betrouwbaar dergelijke voorspellingen zijn. Voldoende?

Vraag: Wat zijn volgens u in volgorde de belangrijkste factoren die het wezen van een volk, de volksziel bepalen; haar taal, geloof, muziek, bouwwerken, economie, sportbeoefening, de trilling van de grond?

Antwoord: De geest. De geest is namelijk de saamhorigheidskracht, waardoor reïncarnatie dan aangetrokken wordt. Dan zijn er verder raciale kwaliteiten. Het Atlantische ras bijvoorbeeld met bepaalde grondkwaliteiten die weer iets verschillen van de zogenaamde Germaanse of Frankische rassen. En die verschillen dan weer een heel eind van wat we ergens anders weer aantreffen. Dus we hebben een bepaalde geestelijke instelling, we hebben een bepaalde, raciaal bepaalde genetische inhoud. Het gebruik daarvan vormt de samenleving. De samenleving wordt de conditionerende omgeving van allen die opgroeien. De conditionering houdt lange tijd aan. Daardoor ontstaat een mentaliteit, die voor een bepaald volk als kenmerkend kan worden omschreven.

De bouwwerken worden bepaald door het klimaat voor een groot gedeelte. Wanneer u zegt: de taal, wanneer u de verschillende talen vergelijkt, zult u zien dat ze in veel gevallen gelijksoortige grondstammen gebruiken, alleen deze op andere wijze aanvullen.

Wanneer u zegt: muziek, dan geloof ik niet dat er veel verschil bestaat tussen de mensen van de vroegste tijd met hun fluit en harpmuziek en de moderne componisten met hun atonale toonvorming. Ze proberen gevoelens uit te drukken. Maar om uitgedrukte gevoelens aanvaard te krijgen, moet je een taal spreken, die past bij de ziel van het volk, waarin je woont. De manier waarop wordt dus traditioneel bepaald. De inhoud van de muziek echter spreekt voor de inhoud van de musicus, niet voor de inhoud van het volk. Voldoende?

Vraag: Wat was de volksziel van Atlantis?

Antwoord: Geen commentaar.

Vraag: En wat van Mu?

Antwoord: Geen commentaar.

Vraag: Mogen plaatsnamen of aanduidingen van de moderne communes in India genoemd worden; zijn ze te vergelijken met de Essenen vroeger?

Antwoord: Ook hier ben ik geneigd geen commentaar te zeggen. Ik wil echter één ding eraan toevoegen: in vergelijking met de Esseense gemeenschappen van vroeger zou het onjuist zijn,

omdat de in India bestaande waarden en groeperingen vaak wel religieuze achtergronden hebben, maar niet op godsdienstige wetten, maar op een vorm van saamhorigheid beleven met de ander.

Vraag: In de bekende boeken van Jozef Roelof stelt de geest uit het licht, meester Alkar, dat het embryonale leven van de mens op de maan ontstaan is en via bijplaneten op de aarde is gekomen. Iets dergelijks is nog nooit bij de ODV gehoord of gelezen. De ODV zegt toch dat het leven op aarde is ontstaan. Hoe kunnen de meesters uit het licht verschillende standpunten uitdragen? De waarheid, dat is de werkelijkheid, kan toch maar één zijn. Gaarne uw visie.

Antwoord: Jozef Roelof werd geïnspireerd en schreef zijn gedachten weer geleid door een algemeen beeld dat hij verder toeschreef aan zijn controle en bepaalde hoge meesters. Dat is meer voorgekomen. Een groot gedeelte van hetgeen hij gezegd heeft, heeft sterke bindingen met religieuze en andere opvattingen uit, zeg ongeveer 1850, 1890. Uit onderzoek zal u dit blijken. De ODV echter voelt zich niet verplicht om dergelijke stellingen te herhalen, tenzij ze van de waarheid overtuigd is.

Alle leven dat ooit op de maan is geweest, is leven geweest dat daar van elders terecht is gekomen. En heeft wat betreft het leven van die zonnestelsels, nooit dat van bacteriële groei gelijk of overtroffen. Ik dacht dat dit voldoende duidelijk was. Daarom zeg ik het dus niet.

Vraag: Waarom wilde u niets zeggen over de geest van Atlantis en Mu?

Antwoord: Omdat ik daartoe niet gemachtigd ben. Dus dan weet u ook wat meer. Ik hou me ook aan degene die er meer van weten dan ik soms.

Vraag: Kunt u niet een keertje bij ons zijn?

Antwoord: Ik ben dat zo vaak geweest dat ik ernstig bezig ben om te proberen het af te leren en dat is nog moeilijker dan ophouden met roken (gelach).

Iemand anders nog een vraag? Geen. Dan zullen we nu gaan sluiten. En dat doen we dan, zoals gebruikelijk, met een korte improvisatie. Wanneer u mij drie woorden geeft, dan zal ik proberen van die drie woorden nog een korte slotlezing te maken.

HET SCHONE WOORD

Reactie: Licht, vriendschap, denken.

Wanneer vriendschap tot licht wordt in ons denken,
vinden wij de liefde die niet meer vraagt
Vriendschap heeft mij gezegd,
verbondenheid, waarmee terecht
Want slechts waar wij verbonden zijn,
onzelve in elkaar herkennen
en weten hoe wij in het bestaan ons
wenden tot elkaar en samen toch bezweren
weer des levens avontuur,
des levens zorgen en gevaar.

Zo vinden wij pas licht
Zo vinden wij pas vrede
en dooft in ons te sterke licht
van al te menselijke rede
en worden wij en ons verhelp
tot in ons vreugd onstaat,
die ons de kracht geeft voort te gaan
en alles achterlaat

Zijn wij plots tesaam verbonden
door wat er diep, diep in ons leeft.
En uit ons bloeien dan als bloemen,
dat, wat in ons zijn vorm reeds heeft.
Dan zijn wij het licht en kracht van lichten.
Dan is ons denken een gebaar
dat tracht van onuitsprekelijk zijn
te geven een woord en een gebaar,
een zin, een beeld of een symbool,
van wat er in ons leeft,
onzegbaar stil en hel als vreugde.

Zo komt uit ons steeds herboren,
met steeds vernieuwde jeugd en kracht,
waaruit wij leven,
waarin wij zelve steeds bestaan,
omdat wij in verbondenheid met al tesamen gaat

En wie dat zegt,
ja, wie het spreekt of zingt,
of overlegt, hij weet:
er is één werkelijkheid.
Ik heb één waarlijk recht:
diep in mijzelve één te zijn
met al wat rond mij nu bestaat.
Tot eindelijk grens van mijn besef
en wezen achterlaat.

En ik belééf al is het niet wetend,
met vol begrip misschien,
dat ik door zijn mijzelve ken en ben
en zo mijzelve dien,
omdat in mij de liefde leeft,
die alle zin en rede geeft.

En die het denken eindelijk blust,
omdat de vraag niet meer bestaat.
Alleen als slechts een werkelijkheid,
mij weer klinken laat.

Daarmee heb ik hopelijk met die drie woorden iets gemaakt, waar u iets aan heeft.

De grootste kracht, die in ons bestaat, is de liefde tot het leven,
tot het levende, maar ook tot de dood en de doden, want al is wat is, is deel van ons.
Wij zijn deel van al wat is.

En slechts wanneer in waan wijzelve deze eenheid doen vergaan,
dan vinden wij het drinken en de angst als wachters op de drempel bedreigd voor ons staan.
Maar droom nu niet. Denk niet te veel, heb het leven lief.

Goedenavond.